

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7475/2537

นายสมปอง อังสุวรรณ โจทก์ นายพิพัฒน์ ครัวอุตสาหะ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1382, ป.พ.พ. มาตรา 1387, ป.พ.พ. มาตรา 1388, ป.พ.พ. มาตรา 1401

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.พ.พ. มาตรา 1387 และ 1388 เพ่งเล็งถึงความสำคัญของที่ดินที่เป็นสามยทรัพย์และภารยทรัพย์ ไม่ใช่ตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของทรัพย์เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า โจทก์ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 24324 มาจาก ส. เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2520 จนถึงวันที่ ส.ขายที่พิพาทให้แก่จำเลยทั้งสามเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2529 เป็นระยะเวลาเพียง 8 ปีเศษ แต่หลังจากนั้นโจทก์ยังคงใช้ทางเดินในที่พิพาทติดต่อมาในช่วงที่จำเลยทั้งสามเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่พิพาทอีก 2 ปีเศษ ถือได้ว่าที่ดินพิพาทซึ่งเป็นของจำเลยทั้งสามมีทางเดินเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินแปลงของโจทก์มาเกินกว่า 10 ปีแล้ว ย่อมเกิดภาระจำยอมโดยอายุความได้สิทธิตาม ป.พ.พ. มาตรา 1401

องค์คณะ

สถิตย์ ไพเราะ · พรชัย สมรรถเวช · สมคิด ไตรโสรัส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7475/2537>